

Arrest

nr. 222 400 van 7 juni 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. CHALLOUK
Abdijstraat 234
2020 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 oktober 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 september 2018 houdende "*weigering inoverwegingname aanvraag gezinshereniging middels bijlage 19ter*".

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 oktober 2018 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die loco advocaat Y. CHALLOUK verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 maart 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag gezinshereniging in met haar Spaanse echtgenote.

1.2. Op 6 september 2018 wordt beslist dat het bestaan van het inreisverbod de intrekking van de bijlage 19ter rechtvaardigt. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Op 07.03.2018 heeft u een aanvraag gezinshereniging (bijlage 19 ter) ingediend als echtgenoot van de genaamde L. A. S. (...) RR : xxxxxxxxxx van Spaanse nationaliteit.

Om het verblijfsrecht als gezinslid te bekomen, dient u niet enkel te voldoen aan de voorwaarden van artikel 40bis van de wet van 15/12/80 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, maar ook aan het recht tot binnenkomst in België (arrest van de Raad v State n° 238.596 van 09/08/2016).

U bent tijdelijk van dit recht ontzegd, gezien u het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod (bijlage 13 sexes) van acht jaar genomen op 04/04/2014 en u betekend op 30/04/2014, dewelke nog steeds van kracht is gezien deze niet is vernietigd of geschorst door de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen en waarvan ook niet blijkt dat het door het bevoegde bestuur is ingetrokken of opgeheven.

Bovendien begint de termijn van het inreisverbod te lopen vanaf de datum waarop u effectief het grondgebied van België heeft verlaten (arrest van de Raad v State n°240.394 van 14/01/2018). Er zijn geen bewijzen in uw dossier dat u effectief België heeft verlaten of bewijzen dat u de opheffing van het inreisverbod heeft gevraagd in het kader van artikel 74/12 van de wet van 12 december 1980. Vandaar dat u het Belgisch grondgebied alnog kan verlaten om de opschorting of de vernietiging van het inreisverbod te vragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor uw woon-of verblijfplaats in het buitenland.

Bijkomend dient er, overeenkomstig het Arrest van Hof van Justitie in de zaakC-82/16 van 8 mei 2018, beoordeeld te worden of er een zodanige afhankelijkheidsverhouding tussen u en uw echtgenote bestaat dat deze kan rechtvaardigen dat aan u een afgeleid verblijfsrecht moet worden toegekend. Daarbij dient te worden benadrukt dat het loutere bestaan van een gezinsband niet kan volstaan als rechtvaardiging om aan het gezinslid een afgeleid recht van verblijf toe te kennen.

In casu blijkt niet dat er sprake is van een zodanige afhankelijkheidsverhouding dat deze u de toekenning van een afgeleid verblijfsrecht rechtvaardigt. Er is in uw dossier geen enkele reden terug te vinden dat u niet zou kunnen gescheiden worden van uw echtgenote. Uw echtgenote kan onafhankelijk van u een eigen leven leiden, in het dossier zijn er geen elementen waaruit blijkt dat zij bijzondere zorg behoeft door u.

De verplichting om het Belgisch grondgebied te verlaten brengt voorts enkel een tijdelijke scheiding met zich mee tussen u en uw echtgenote en heeft niet tot gevolg dat het u definitief onmogelijk wordt gemaakt om in de toekomst een gezinsleven met haar te ontwikkelen. De verplichting heeft slechts als gevolg dat u voor bepaalde tijd het Belgisch grondgebied dient te verlaten. Moderne communicatiemiddelen kunnen u in staat stellen om in nauw contact te blijven met uw echtgenote. Bovendien kan uw echtgenote België vrijelijk in- en uitreizen, zodat het contact ook middels bezoeken aan u verdergezet kan worden. Op grond van bovenstaande wordt geconcludeerd dat uit niets blijkt dat de naleving van de verplichting voor u om het Belgisch grondgebied en van de Europese Unie te verlaten teneinde de opheffing of opschorting van het voor u geldende inreisverbod te verzoeken, uw echtgenote ertoe zou dwingen u te vergezellen en dus eveneens het grondgebied van de Unie in zijn geheel te verlaten.

Het bestaan van dit inreisverbod, dewelke nog steeds van kracht is, rechtvaardigt de intrekking van de bijlage 19 ter, waarvan de afgifte als onbestaande moet worden beschouwd.

Bijgevolg dient u gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied (bijlage 13) te verlaten, dewelke u heeft betekend dd. 30/04/2014 alsook aan het inreisverbod u heeft betekend op dezelfde dag.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het

belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de gegevens gekend bij de Raad blijkt dat verzoekende partij op 7 september 2018 een nieuwe aanvraag heeft ingediend voor een verblijfskaart van een burger van de Unie in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Unie, als echtgenoot van een Spaanse onderdaan. Deze aanvraag werd met een beslissing van 8 oktober 2018 afgewezen. Verzoekende partij heeft hiertegen beroep ingesteld, gekend onder rolnummer 226 652, en behandeld op dezelfde terechtzitting als onderhavig beroep.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie op dezelfde gronden, heeft verzoekende partij uitdrukkelijk haar wil te kennen gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van een eerdere aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. Dit heeft geleid tot een nieuwe negatieve beslissing, die werd aangevochten bij de Raad. De eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing kan geen voordeel opleveren voor de verzoekende partij nu, indien de nieuwe negatieve beslissing overeind blijft, verzoekende partij zich nog steeds geconfronteerd ziet met een negatieve beslissing over een identieke aanvraag. Indien de nieuwe negatieve beslissing vernietigd wordt, dan moet de verwerende partij deze meest recente aanvraag opnieuw behandelen zodat niet blijkt welk belang verzoekende partij erbij heeft dat de verwerende partij zich over twee identieke aanvragen zou moeten buigen.

Gevraagd naar het belang dat verzoekende partij nog zou hebben in deze zaak, stelt de advocaat van verzoekende partij ter terechtzitting zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Er worden bijgevolg geen elementen aangevoerd die zouden wijzen op een belang in hoofde van verzoekende partij.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juni tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER